

முன்னுரை

இலங்கை பல்லின மற்றும் பல மதங்களைப் பின்பற்றும் மக்கள் வாழும் ஒரு நாடாகும். இந்தப் பன்மைத்துவத்தினுள் உள்ள பல்வேறு தரப்பினருக்கும் மத்தியில், கருத்து வேறுபாடுகள் உருவாகுவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு விடயமாகும். ஆனாலும், இந்த நாட்டின் சமாதானத்தைத் தொடர்ந்தும் பேணிச் செல்ல வேண்டுமாயின், இக்கருத்து வேறுபாடுகளை, சமூகங்களுக்கிடையிலான வெறுப்பு, குரோதம் ஆகியவற்றை உருவாக்கும் காரணியாக மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. இவ்வாறான கருத்து வேறுபாடுகள் உருவாகும்போது, சமூகங்களுக்கு இடையில் அந்நியோன்ய புரிந்துணர்வின் மூலம் பிரச்சினைகளை கலந்துரையாடுவதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

மத மற்றும் இனக் குழுக்களுக்கு இடையில், அடிக்கடி எழுகின்ற பிரச்சினைகளை தெளிவுபடுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள “சமூகங்களுக்கிடையிலான கலந்துரையாடல்” என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் எம் அனைவரது அவதானத்துக்கும் உட்பட வேண்டிய முக்கியமான கட்டுரைத் தொடர் எனக் கருதுகிறேன். சமூகத் தரப்புகளுக்கு இடையில் அர்த்தமுள்ள கலந்துரையாடலொன்றுக்கான அமைதியான வாயில்களைத் திறந்து, எமது பிரச்சினைகளை எமக்கு மத்தியிலேயே தீர்த்துக் கொள்ளும் வழிமுறையை நோக்கிய முக்கியமான கட்டுரைத் தொடராகவும் இதனை நான் காண்கிறேன்.

இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான, யதார்த்தமான மற்றும் தர்க்க ரீதியான கருத்துக்களை நான் பாராட்டுகிறேன். மன எழுச்சியையும் வெறித்தனத்தையும் பின்னே தள்ளி இலங்கையர்கள் என்ற வகையில், எமது பாரம்பரிய இணைப்புக்களையும் சகோதரத்துவத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு, எமக்கு மத்தியில் உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு இதன் மூலம் சிறந்ததொரு வாயல் திறந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

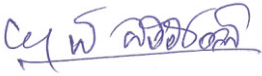
எமது கருத்தை ஒத்த கருத்துக்களையே ஏனையோரும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சிந்திப்பது பண்பாடான ஒரு முறை அல்ல. தான் கொண்டிருக்கும் கருத்திற்கு முரணான கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை ஏனையோருக்கு உள்ளதை நாட்டின் அரசியலமைப்பும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. எனவே, கலந்துரையாடல்கள் மூலம் உடன்பாடொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு வகை செய்வோம். அவ்வாறு செய்வதற்குக் கடினமாகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், எனது கருத்துக்கு முரணான கருத்துக்களைக்

கொண்டிருப்பதற்கு ஏனையோருக்கு பூரண சுதந்திரமும் உரிமையும் உள்ளது என்ற அடிப்படை மனித உரிமை சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, சமாதானமாகச் செயற்படுவதற்கு நாம் அர்ப்பணிப்போம். எவ்வாறாயினும், இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் மூலம், எம் அனைவருக்கும் புதிய சிந்தனைத் தொடக்கமொன்று வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எந்தவொரு கஷ்டமும் இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

சமூகப் பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்குப் பொருத்தமான வழிமுறை, சமாதானமான கலந்துரையாடல்கள்தான் என இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் எமக்கு பலமாகச் சொல்கின்றது.

ஐயங் வெரங் பஸவதி
துக்கங் ஸெதி பராஜிதோ
உபஸன்தோ சுகங் ஸெதி
ஹித்வா ஐய பராஜயங் (தம்ம பதம்)

கருத்து: “வெற்றி பெறுபவன் பிறருடைய கோபத்தை தன் மீது திருப்பிக் கொள்கின்றான். தோல்வியுற்றவனோ கவலை கொள்கின்றான். வெற்றி தோல்வி இரண்டையும் துறந்து திருப்தியடைந்தவன் சுகமாக வாழ்கின்றான்”



சாஸ்ரபதி பண்டித பூஜ்ய கலகம தம்மரங்ஸி தேரர்,
விகாரை தலைமை,
ஸ்ரீ ஹத்போதி விகாரை,
கிருல வீதி,
கொழும்பு 05.

அநீழுகம்

சமாதானத்தையும் ஐக்கியத்தையும் நோக்காகக் கொண்ட “சமூகங்களுக்கிடையிலான கலந்துரையாடல்” எனும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடரைத் தயாரிக்கையில் நாம் பிரதானமாக கவனம் செலுத்தியது பன்மைத்துவத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இலங்கை சமூகத்தின் மத்தியில் நட்புறவையும் ஒற்றுமையையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற மிக உயர்ந்த இலக்கையாகும்.

பல் வேறுபட்ட இன, மத மற்றும் கலாசாரங்களினால் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள எமது சமூகம் ஒற்றுமை மற்றும் ஐக்கியத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து பயணிக்க வேண்டுமாக இருந்தால் அனைத்து குழுக்கள் மத்தியிலும் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவது அத்தியவசியமான ஒரு விடயமாகும். இப்புரிந்துணர்வு இல்லாவிட்டால் அடுத்தவர் மீதான சந்தேகம், நம்பிக்கையின்மை, பயம் போன்ற அழிவை ஏற்படுத்தும் காரணிகள் உருவாகுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உள்ளன. எந்தவொரு மதமும் இவ்வாறான சிக்கலான சமூக நிலையை அனுமதிக்காது. கலந்துரையாடல்களின் அடிப்படையிலான சமூக தொடர்புகளின் மூலமாகப் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி சமூக ஐக்கியத்தை கட்டியெழுப்புவது காலத்தின் தேவையாகும்.

ஒவ்வொரு மதத்திலும் உள்ள வணக்க வழிபாடுகள் மற்றும் கலாசாரங்கள் பற்றி நாம் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள முயற்சிப்பது அத்தியவசியமான விடயமென நாம் நம்புகிறோம். அதேபோன்று சமூக ஐக்கியத்தை ஒரு உறுதியான அடித்தளத்தின் மீது கட்டியெழுப்புவதாயின் எல்லா மதங்களும் அம்மதத்தின் அடிப்படையான அம்சங்களைப் பற்றி ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு தெளிவையும் புரிந்துணர்வையும் வழங்குவது மிக முக்கியமானதாகும்.

இஸ்லாம் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பற்றி பல்வேறு பிழையான கருத்துக்கள் ஏற்பட்டுள்ளதென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இப்பிழையான கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்தி உண்மை நிலையை விளக்குகின்ற பொறுப்பை நாம் தவறவிட்டுள்ளோம் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். காலம் கடந்தேனும் இந்த மிக முக்கியமான பணியை சிறிதளவேனும் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகிறோம்.

ஆதார பூர்வமான கலந்துரையாடலுக்கான வாயிலைத் திறந்து கொடுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கட்டுரைத் தொடராக இது இருப்பதால் இதில் உள்ளடங்கியுள்ள காரணிகளைப் பற்றிய உங்களது தூய்மையான கருத்துக்களை நாம் மிகவும் உயர்வாகக் கருதுகிறோம். கலந்துரையாடலைப் புறக்கணிக்காது கலந்துரையாடும் சமூகத்தின் மத்தியில் எல்லா விடயங்களையும் சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்வதற்காக உறுதியுடன் செயல்பட இலங்கைத் தாயின் மக்களாகிய நாம் ஒன்றாகக் கைகோர்த்துக் கொள்வோம். சௌபாக்கியம் நிறைந்த அபிவிருத்தி அடைந்த ஒரு இலங்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு எமது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்குவோம்.

வடிவமைப்பு:

அஷ்-ஷைக் முர்ஷித் முழப்பர்

அஷ்-ஷைக் மாஹிர் ரம்தீன்

அஷ்-ஷைக் இர்ஷாத் ஹில்மி

அஷ்-ஷைக் நு.மான் உமர்

சகோதரர் முஹம்மத் தஹ்லான்

சகோதரர் அயாஸ் ஸாலிஹ்

தொலைபேசி : (+94) 0 773 185353

மின் அஞ்சல் : info@acju.lk

இணையம் : www.unityhub.org

உள்ளடக்கம்

- இஸ்லாம் வாளின் மூலமே உலகில் பரப்பப்பட்டது
- மதப் பரவலாக்கம்
- சர்வதேச வியாபார நடவடிக்கைகளும் மதப் பரவலாக்கமும்
 - இந்தோனேஷியா
- மன்னர்கள் மதமொன்றைத் தழுவுவதன் மூலம் மதம் பரவலடைதல்
 - மாலைதீவு இஸ்லாமியமயப்படுதல்
 - இலங்கையில் பௌத்த மதத்தின் பிரவேசம்
- அரசு விஸ்தரிப்பு மற்றும் குடியேற்றம் மூலம் மதம் பரவலடைதல்
 - ஆப்கானிஸ்தான்
 - ஸ்பெயின்
 - இந்தியா
 - அறபுக் கிறிஸ்தவர்கள்
- பிரசார நடவடிக்கைகள் மூலம் மதம் பரவலடைதல்
- சிறந்த நடத்தைகள் மூலம் மதம் பரவுதல்

கேள்வி: ஆசிய பௌத்த நாடுகளில் பொரும்பாலானவை பலவந்தமாக இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படும் நிலைக்கு பௌத்த நாடான இலங்கையும் உட்படுமா?

விளக்கம்:

இஸ்லாம் வாளின் மூலமே உலகில் பரப்பப்பட்டதா ?

பல நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், அநேகமான ஆசிய பௌத்த நாடுகள், பலவந்தமாக இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக, ஒரு பெரும் குற்றச்சாட்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுடன், இலங்கையும் அவ்வாறான ஒரு நிலைக்கு உட்படலாம் என்ற பீதியும் எழுப்பப்படுகின்றது. இந்த நாடுகள் பலவந்தமாக இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சக்தியின் சுபாவம் பற்றி இந்தக் குற்றச்சாட்டில் குறிப்பிடப்படுவதைக் காண முடியவில்லை. வாளாலோ அல்லது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலமோ இந்த நாடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன என குற்றச்சாட்டை முன்வைப்போர் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

இவ்வாறு இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளாக ஆப்கானிஸ்தான், மாலைத்தீவுகள், இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகள் முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் குற்றச்சாட்டு குறித்து, பக்கச்சார்பற்ற திறந்த மனதுடனான ஆய்வு மற்றும் அறிவைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் கலந்துரையாடலொன்றுக்கு எம்மோடு இணையுமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மதப் பரவலாக்கம்

அனைத்து மதங்களும் ஆரம்பம் முதலே பரப்புதலுக்கு உட்படாதிருந்தால், சமகாலத்தில் காண முடியுமான மதப் பரவலாக்கம் ஒருபோதும் நிகழ்ந்திருக்காது. இது அனைத்து மதங்களுக்கும் பொருத்தமான ஒரு விடயமாகும்.

'மதப் பரவலாக்கம்' என்ற சொல்லைச் செவிமடுக்கும்போது, இனிமையற்ற அருவருப்பான ஒரு சிந்தனைதான், சமூகத்தில் பலருக்கும் ஏற்படுகின்றது. இன்று சமூகத்தில் அறிஞர்கள், பொறுப்பாளர்கள் என்று கூறிக் கொள்ளும் பல தரப்பினரும், இந்த சொல்லுக்குக் கொடுத்துள்ள தவறான விளக்கங்களாலேயே இந்நிலை தோன்றியுள்ளது.

இந்த விடயத்தை அறிவார்ந்த ரீதியில் பகுப்பாய்வு செய்து பார்த்தால், உண்மையிலேயே பதட்டப்படும் அளவுக்கு இதில் எதுவும் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில், ஒரு மதத்தைப் பரப்புவது என்பது மனிதனின் மனதோடு தொடர்பான விடயமாகும். அது ஒரு போதும் பலவந்தமாகவோ, பணத்துக்காகவோ செய்ய முடியுமான ஒரு விடயமல்ல.

அவ்வாறு யாராவது பலவந்தம் காரணமாகவோ, பணம் அல்லது வேறொரு காரணத்துக்காகவோ தனது மதத்தைக் கைவிடுவதாக இருந்தால், தான் கைவிடும் மதம் குறித்து அவருக்குள்ள புரியாமையையும் நம்பிக்கையினத்தையும் மட்டுமே அது காட்டுகின்றது. குறிப்பாக அறபு மொழியில் 'ஈமான்' என்று வழங்கப்படுகின்ற 'நம்பிக்கை' என்பது, மதத்தின் அடிப்படை என்று இஸ்லாம் கூறுவதால், அது ஒருவரின் உள்ளத்துக்குள் பலவந்தமாகத் திணிக்க முடியாததொரு விடயம் என்பதனை எவரும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அவ்வாறே அந்த 'நம்பிக்கை' பலவந்தமாக நீக்கி விட முடியுமான ஒன்றும் அல்ல. அது மனதோடு இணைந்ததொரு விடயமாகும்.

இந்த 'நம்பிக்கை' யதார்த்தமானது மற்றும் உண்மையானது என்று தனது மனதுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் காரணங்கள் இல்லாதபோது எவரும் இஸ்லாமிய நம்பிக்கைக்குள் நிலைத்திருப்பதில்லை. இவ்வாறான ஒரு விடயத்தை பலப் பிரயோகம் மூலம் எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்பதனை அவதானிக்க கூறுகின்றோம்.

புத்தர், இயேசுநாதர், முஹம்மத் நபிகள் போன்ற மதத் தலைவர்கள், தமது வாழ்நாளில் தாம் சத்தியம் என்று புரிந்து கொண்ட சிந்தனை மற்றும் தர்மம் சார் உண்மைகளை மக்களுக்கு பிரசாரம் செய்து தெளிவுபடுத்தினர். அவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகில் எங்கேயோ ஒரு சிறியளவு மக்கள் தொகையினரிடம் பிரசாரம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாகத்தான், இன்று முழு உலகையும் மதங்கள் சென்றடைந்துள்ளன.

இந்த மதப் பிரசாரத்தின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் அதன் நோக்கம், மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல, பலப் பிரயோகம், பணம் அல்லது வேறொர் உலக நோக்கமாக இருந்திருந்தால், அது வளராது பிறந்த மண்ணிலேயே மடிந்து போயிருக்கும். பௌத்த மதத்தின் பரவல் குறித்த ஒரு குறிப்பை கீழே தருகின்றோம்.

'நவீன உலகுக்கு பௌத்த மதத்தை அறிமுகம் செய்ததில் கிழக்கு மற்றும் மேற்குலக பௌத்த பிக்குகளின் சேவை மகத்தானது. பெரிய பிரித்தானியாவில் பிறந்த Allan Bennet, இலங்கையில் கல்வி பெற்று பெரிய பிரித்தானியாவில் பௌத்த மதத்தை பிரசாரம் செய்வதற்கு மிகுந்த அர்ப்பணிப்புகளை மேற்கொண்ட ஒரு பிக்கு ஆவார். சர்வதேச மதிப்புக்கு உள்ளான பல இலங்கை நாட்டு பிக்குகள், பௌத்த மத பிரசாரத்தில் முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர்.

அவ்வாறானவர்களுள் நாரத, பியதஸ்ஸி, கிரிந்தே தம்மானந்த, ஹம்மலவல ஸத்தாதிஸ்ஸ, பலாங்கொட ஆனந்த மைத்ரய ஆகியோர் கற்றறிந்த கட்டுப்பாடான சில பிக்குகள் ஆவர். மத உபன்னியாசம் செய்தல், பிரித் ஒதுதல், புத்தகங்கள் எழுதுதல், பல்வேறு மத மற்றும் கலை நடவடிக்கைகள் மூலம் மேற்கத்தேயர்களுக்கு தர்ம சுவையை வழங்குதல் ஆகிய பணிகள் மட்டுமல்லாது, ஐரோப்பா எங்கும் தேரவாத பௌத்த விகாரைகளை நிர்மாணிக்கவும் இவர்களால் முடியுமானது.'

(கலாநிதி மதவச்சிய தம்மஜோதி தேரர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், பாலி மற்றும்
பௌத்த கற்கைப் பிரிவு, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்)
(http://dahamvila11.blogspot.com/p/blog-page_7.html)

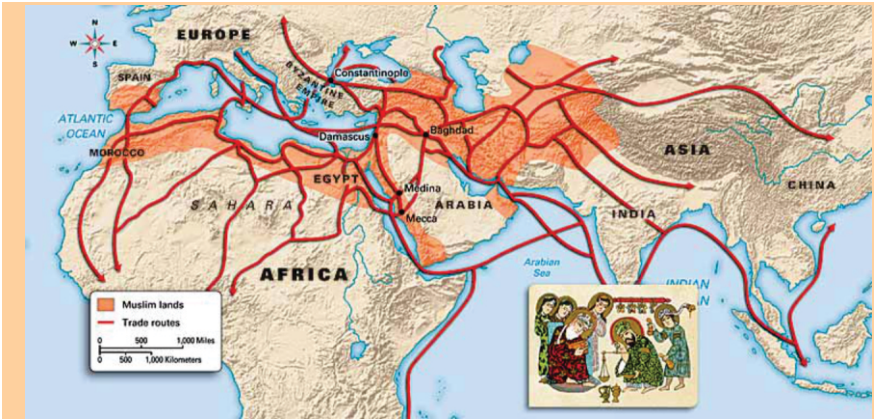
மஹிந்தரின் வருகையுடன், இலங்கையில் ஆரம்பித்த பௌத்த மதப் பரவலாக்கம், பிரசார நடவடிக்கைகளின் மூலம் பெருமளவு நடைபெற்றதாக வரலாறு எமக்கு சாட்சியமளிக்கின்றது. இது குறித்த மேலதிக தகவல்களை, இந்தக் கட்டுரையின் பிறிதோர் இடத்தில் வழங்கியிருக்கின்றோம்.

இவ்வாறு தாம் புரிந்து கொண்ட சத்தியத்தை ஏனைய மக்களுக்கு எவ்வாறு சமீபிக்கச் செய்யப்பட்டது என்பது குறித்த பகுப்பாய்வொன்றை செய்து, பின்னர் இந்தக் கலந்துரையாடலுக்குள் நுழைவது பொருத்தம் என்று கருதுகின்றோம்.

வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், மதப் பரவலாக்கத்துக்குக் காரணமான சில காரணிகள் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அவ்வாறான பிரதான காரணிகளை பின்வருமாறு பட்டியல்படுத்தலாம்.

1. சர்வதேச வியாபார நடவடிக்கைகள்
2. புராதன கால ஆட்சியாளர்கள் புதிய மதமொன்றைத் தழுவுதல்
3. நாடுகளின் விஸ்தரிப்பு மற்றும் குடிபெயர்வு மூலம் மதம் பரவுதல்
4. பிரச்சார நடவடிக்கைகள்
5. சிறந்த நடத்தைகள்

சர்வதேச வியாபார நடவடிக்கைகளும் மதப் பரவலாக்கமும்



கி.பி 1200-1600 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில்
முஸ்லிம்களின் வணிக வலையமைப்பைக் காட்டும் வரைபடம்

ஆரம்ப காலத்தில் அறபிகள் சர்வதேச வியாபாரத்திலும், கடல்சார் விடயங்களிலும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தனர். மிகுந்த நேர்மையுடன் தமது வியாபார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதனால், அவர்களுடன் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஈடுபட்ட பல்வேறு நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களும் மக்களும் அவர்கள் குறித்து நல்லபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த அற்பிகள் வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பால், மருத்துவ விஞ்ஞானம், யுத்த ஆலோசனை விவகாரங்கள், இராஜதந்திர விவகாரங்கள் ஆகியவற்றிலும் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தனர். இந்தக் காரணிகளும் அற்பிகள் குறித்து மேலதிக நல்லப்பிராயம் ஏற்படுவதில் பங்களித்திருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

சர்வதேச வியாபாரம் மூலமாகவே இலங்கைக்கு இஸ்லாம் வந்ததனை நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கின்றோம். அறபு வியாபாரிகளின் நேர்மையையும், ஏனைய திறமைகளையும் அவதானித்த சிங்கள மன்னர்கள், சிங்களப் பெண்களை மணந்து கொள்வதற்கான அனுமதியை அவர்களுக்கு வழங்கி, இந்த நாட்டில் குடியிருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் செய்ததாக வரலாறு எமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இது குறித்த வரலாற்றுத் தகவல்கள் சிலவற்றை கீழே தருகின்றோம்.

' இலங்கை முஸ்லிம்களின் உருவாக்கத்தில் பல அடிப்படை மூலங்கள் பங்களித்திருப்பதனை நாம் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம். இலங்கைக்கு வருகை தந்த அறபு வியாபாரிகள், மலபார் வியாபாரிகள் மற்றும் ஜாவாவைச் சேர்ந்தவர்களே இவ்வாறு (அடிப்படை மூலங்களாக) கருதப்படுபவர்கள். இவர்களில் அறபு வியாபாரிகளுடனான இலங்கையின் தொடர்பு இஸ்லாத்துக்கு முந்திய காலம் வரை நீள்கிறது.

'இலங்கையை ஆண்ட பண்டுகாபய மன்னனின் காலத்து வரலாற்றை ஆராய்கையில், அதற்கான ஓர் ஆதாரத்தை நாம் காணலாம். அதாவது, பண்டுகாபய மன்னன் (கி.மு 377-307) தலைநகருக்கு வந்த இஸ்லாத்துக்கு முந்திய கால அறபு வியாபாரிகளுக்காக தனது தலைநகரான அநுராதபுரத்தில் சில இடங்களை ஒதுக்கியிருந்தார். இன்னும் அநுராதபுரத்தில் 'யவன்' (யவனர்கள் வசித்த) வீதிகள் கூட இருந்ததாக வரலாற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (மஹாவம்சம்: 10:90) (பேராசிரியை லோனா தேவராஜாவின் 'இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்: 1000 வருட இன சகவாழ்வு' புத்தகத்தின் 72 ஆம் பக்கம்)

வரலாறு சொல்லும் இந்த விடயம் உண்மையாயின், இலங்கைக்கு வந்த இளவரசர் விஜயன் மற்றும் அவரது குழுவுக்கு முன்னர் அல்லது அவர்களது வருகைக்கு பிற்பட்ட காலத்திலிருந்து அற்பிகள் இந்த நாட்டுக்கு வருகை தந்து, இந்த நாட்டோடு கொடுக்கல் வாங்கல் மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.

அவ்வாறே, இலங்கைக்கு வந்த அற்பிகள் உள்நாட்டுப் பெண்களை மணந்ததால், அறபு-சிங்கள கலப்பு அடையாளம் கொண்ட ஒரு சமூகம் உருவாகி இருக்கலாம். இந்த யோனக சமூகத்திலிருந்த சில பெண்கள், சிங்கள மன்னர்களின் கவர்ச்சிக்கு உட்பட்டது மாத்திரமன்றி, சில தூது (சந்தேச) காவியங்களை எழுதிய கவிஞர்களின் வர்ணனைக்குக் கூட உட்பட்டுள்ளனர்.

15 ஆம் நூற்றாண்டின் இலக்கியங்களான தூது காவியங்களில் (கோகில சந்தேசய வர்ணனைகள், டபிள்யூ. எஃப். குணவர்தன, 74 ஆவது கவிதை மற்றும் கிரா சந்தேச விவரணம், முணிதாஸ் குமாரதுங்க, 104 ஆவது கவிதை) யொன் பெண்கள் எனப்படும் அறபு கலப்பு யோனக பெண்கள் குறித்து

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே, அறபிகள் இந்த நாட்டுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தது சமீப காலத்திலிருந்து அல்ல என்பதும், அவர்கள் இந்த நாட்டில் குடியிருப்பு அமைத்துக் கொண்டது இன்று நேற்று அல்ல என்பதும் தெளிவாகின்றது.

'தான் வசித்த காலத்தில், பேருவளையில் வசித்த மிகவும் பழைய முஸ்லிம் குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பத்திடம் இருந்து பெற்ற புராதன அறபு ஆவணமொன்றை, 1926 இல் தான் எழுதிய 'சோனகர்' என்ற நூலில் ஜே.ஸி வேன் ஸென்டன் என்பவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அதிலுள்ள தகவலின்படி, யெமன் அரச குடும்பமொன்றைச் சேர்ந்த இரண்டு புத்திரர்கள் கி.பி 604 இல் இலங்கைக்கு வந்துள்ளனர். இவர்களில் ஒருவர் மன்னாரில் தரையிறங்கியுள்ளார். மற்றவர் பேருவளையில் தரையிறங்கி குடியமர்ந்துள்ளார். அவர்களின் வழிவந்தவர்கள் எனச் சொல்லப்படும் முஸ்லிம்கள் சிலரும் பேருவளையில் இருந்தனர்.'



கி.பி 920 இல் இலங்கையில் முதன் முதலாக கட்டப்பட்ட மஸ்ஜிதாக் கருதப்படும். பேருவளை (மரதானை) மஸ்ஜிதில் அப்ரார் பன்ஹாஸ்

(J.C Van Sanden 'Sonahar', A Brief History of Moors of Ceylon, Colombo. 1926, pp117-118) பேராசிரியை லோனா தேவராஜாவின் 'இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்: 1000 வருட இன சகவாழ்வு' புத்தகத்தின் 68 ஆம் பக்கம்)

'எவ்வாறாயினும் பல்வேறு பகுதிகளிலுமிருந்து இந்த நாட்டுக்கு வந்த முஸ்லிம் வியாபாரிகள் இலங்கைப் பெண்களை மணந்து இந்த நாட்டில் குடியமர்ந்தனர் என்பதே எமது கருத்தாகும். அத்தோடு, அவ்வாறு இந்த நாட்டில் குடியேறியவர்கள் வித்தியாசமான இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தபோதும், இஸ்லாம் மதத்தைப் பின்பற்றியதனால், தம்மை முஸ்லிம்கள் என அடையாளப்படுத்தியிருப்பர். மதத்தின் பெயரால் ஒன்றிணைந்த பின்னர் முஸ்லிம் என்ற இனமாக உருவாகியிருப்பர் என்பதே எமது கருத்தாகும்.

'மஹாவம்சத்துக்கு முன்னு நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்ட க்லோடியஸ் தொலமியின் புவியியல் விஞ்ஞானத்தைத் தழுவி, கி.பி 150 இல் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வரை படத்தில், 'தெதுரு ஓயா'வை அறபிகளின் நதி எனக் கருத்தைக் கொண்டுள்ள 'சொனா :பலுவியஸ்' என அறபிகள் பெயரிட்டுள்ளனர். இலங்கையுடனான அறபிகளின் தொடர்பின் பழைமையை இது நிரூபிக்கின்றது.

(பேராசிரியை லோனா தேவராஜாவின் 'இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்: 1000 வருட இன சகவாழ்வு' புத்தகத்தின் 69-70 ஆம் பக்கங்கள்)

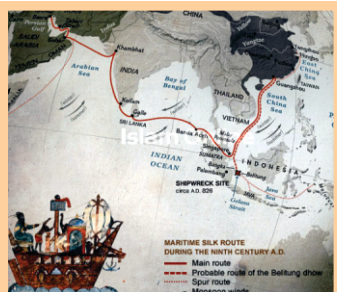
'சமகால சமூகத்துக்கு, கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்த்து வரலாற்றிலிருந்து பெற முடியுமான படிப்பினைகள் நிறையவே இருக்கின்றன. குறிப்பாக, எமது நாட்டிலிருந்த மத சகவாழ்விலிருந்து பெற முடியுமான பாடங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மலை நாட்டு ஆட்சிக் காலத்திலும், அதற்குப் பின்னரும் முஸ்லிம்களுக்கும் மலைநாட்டு சமூகத்துக்கும் இடையிலிருந்த தொடர்பு மிகவும் விஷேடமானதாகும்.” (பேராசிரியை லோனா தேவராஜாவின் 'இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்: 1000 வருட இன சகவாழ்வு' புத்தகத்திலிருந்து)

மேலே மேற்கோள் காட்டிய தகவல்களின்படி, இலங்கையுடனான அறபு வணிகர்களின் தொடர்பு 2400 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

சர்வதேச வணிகம் மூலம் இஸ்லாம் மட்டுமல்லாது, பௌத்தமும் பரவியுள் ளது என்பதனை கீழே தரப் பட்டுள்ள தகவல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

1. அவ்வாறே, மேற்கூலிக் ல் பௌத்த மதம் பரவுவதற்கு, கடல் மார்க்க வணிகர்களாலும், உல்லாசப் பயணிகளாலும் கூட மாபெரும் சேவை செய்யப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட முடியும். (கலாநிதி மதவச்சியே தம்மஜோதி தேரர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், பாலி மற்றும் பௌத்த கற்கைப் பிரிவு, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

(http://dahamvila11.blogspot.com/p/blog-page_7.html)



புராதன பட்டுப் பாதையைக் காட்டும் வரைபடம்

2. For example, when Buddhist merchants visited and settled in different lands, some members of the local populations naturally developed interest in these foreigners` beliefs, as with the introduction of Islam to Indonesia and Malaysia. Such a process occurred with Buddhism in the oasis states along the Silk Route in Central Asia during the two centuries before and after the common era”.

மொழிபெயர்ப்பு: இந்தோனேஷியாவுக்கும் மலேஷியாவுக்கும் இஸ்லாம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது போலவே, பௌத்த வணிகர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று அங்கு குடியேறியதன் பின்னர், அந்நாட்டு மக்களில் சிலர், இந்த வெளிநாட்டவர்களின் மதத்தின் பால் இயற்கையாகவே ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். பொது யுக ஆரம்பத்துக்கு இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரும் பின்னரும், மத்தியாசிய பட்டுப் பாதை நாடுகளில் பௌத்த மதம் மேற்குறித்தவாறு பரவியது.

http://www.berzinarchives.com/web/en/archives/study/history_buddhism/general_histories/spread_buddhism_asia.html

பௌத்த மதம் வணிக நடவடிக்கைகள் மூலம் பரவியது போன்றே, இஸ்லாமும் இந்தோனேஷியாவிலும் மலேஷியாவிலும் வணிக நடவடிக்கைகள் மூலம் பரவியது என்று மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதன் மூலம், குற்றம் சாட்டப்படுவது போல், இந்த நாடுகளில் பலவந்தமாக இஸ்லாம் பரப்பப்படவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. வணிக நடவடிக்கைகள் மூலமாக இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகளில் இஸ்லாம் பரவியமை குறித்து கீழ்வரும் உதாரணங்கள் மூலம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

இந்தோனேஷியா

இஸ்லாத்துக்கு முன்னர் இந்தோனேஷியா முழுமையான ஒரு பௌத்த நாடாக இருக்கவில்லை. இந்தோனேஷியாவின் அதிகமான பகுதிகளில் இந்து மதம் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இந்துக்கள் மத்தியில் நடத்தப்பட்ட, பௌத்த மதப் பிரச்சார நடவடிக்கைகள்தான் பௌத்த மதம் பரவுவதற்கான பிரதான காரணம் என்பது கீழே குறிப்பிட்டுள்ள குறிப்பு மூலம் தெளிவாகின்றது.

“The pre-Islamic (Indonesian) Archipelago had a Hindu ruling class over a Buddhist-Hindu-animist matrix”. (Prof: Dr. Nazeer Ahmed, PhD)

மொழிபெயர்ப்பு: “இஸ்லாத்துக்கு முந்திய இந்தோனேஷிய தீவுக் கூட்டத்தில் வாழ்ந்த இந்து, பௌத்த மற்றும் எல்லாவற்றையும் வணங்கும் மக்களுக்கு மேல் ஒரு இந்து ஆளும் வர்க்கம் இருந்தது.”

<http://historyofislam.com/contents/the-post-mongol-period/islam-in-indonesia/>

பலம் பொருந்திய உஸ்மானிய சாம்ராஜ்ய (13-19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை) வணிகர்களையும், மலபார் கரையோர வணிகர்களையும் கவர்வதற்காக, இந்தோனேஷியாவின் மலாக்கா நீர்நிலையை அண்டிய மன்னர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதாக வரலாறு எமக்குச் சொல்கின்றது. அவ்வாறே, முஸ்லிம் வணிகர்கள் குறித்து இந்த மன்னர்களிடமிருந்த உயர்தரமான அங்கீகாரம் காரணமாக, தமது இளவரசிகளையும் அவர்களுக்கு வழங்க முன்வந்துள்ளனர். மன்னர்களிடம் ஏற்பட்ட இந்த மத மாற்றம், நாட்டு மக்களிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமையால் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. இவை தவிர, இந்தோனேஷியாவை ஆக்கிரமிக்க வந்த முஸ்லிம் இராணுவங்கள் குறித்த எதுவிதக் குறிப்பும் வரலாற்றில் இல்லை. வாளோ அல்லது வேறொரு பலவந்தமோ இன்றி இஸ்லாம் இந்தோனேஷியாவில் நுழைந்தபோதும், அந்த நாட்டிலுள்ள பௌத்த மற்றும் இந்து மதஸ்தலங்களைப் பாதுகாக்கும் பணியையும் முஸ்லிம்கள் முன்னெடுத்தனர்.

மத்திய ஜாவாவில் 09 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, உலகின் மிகப் பெரும் தூபியான 'போரா புதார்' இன்றும் UNESCO உலக மரபுரிமையாக, இந்தோனேஷிய அரசாங்கத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. அண்மையில் பங்களாதேஷிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட புத்தரின் புனித கேஷம் போன்றன முஸ்லிம் நாடுகள் பௌத்த மத மரபுரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எமக்கு உரத்துச் சொல்கின்றது.



தற்போது உலக மரபுரிமையாக உள்ள இந்தோனேஷியாவின் போரா புதார் விகாரை

எல்லா மதங்களிலும், மதத்தின் பெயரால், மதத்தின் போதனைகளுக்கு எதிராக செயற்படுவோரைக் காணலாம். சில நாடுகளில், சில முஸ்லிம்களும் இஸ்லாமிய போதனைகளுக்கு மாற்றமாக, ஏனைய மதத்தவர்களுக்கும், மதஸ்தலங்களுக்கும் சேதம் விளைவிக்கும் வகையில் நடந்து கொண்டிருப்பதனை நாம் அறிகிறோம். இஸ்லாமிய போதனைகளுக்கு எதிரான இவ்வாறான தீவிரவாத செயற்பாடுகளை நாம் கடுமையாகக் கண்டிக்கின்றோம். இவ்வாறானோரின் செயற்பாடுகளை இஸ்லாத்தை மதிப்பிடுவதற்கான மதிப்பீட்டுக் காரணிகளாக நோக்க வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொள்ள நாம் விரும்புகின்றோம்.

மன்னர்கள் மதமொன்றைத் தழுவுவதன் மூலம் மதம் பரவலடைதல்

ஆசிய நாடுகளில் முன்பு மன்னராட்சியே நிலவியது. தற்போது உள்ளது போல் ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் இல்லாதிருந்த அக்காலத்தில், மன்னரின் வழிமுறையைப் பின்பற்றுவதுதான் நாட்டு மக்களின் பொதுவான பாரம்பரியமாக இருந்தது. குறிப்பாக, நாட்டு மன்னரின் மதம் நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ மதமாகவும், நாட்டு மக்களின் மதமாகவும் கருதப்பட்டது. இவ்வாறு மன்னர்கள் புதிய மதமொன்றைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், அம்மதம் நாட்டில் பரவலடைவது தொடர்பான தகவல்களை பின்வரும் உதாரணங்கள் மூலம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

மாலைதீவு இஸ்லாமியமயப்படுதல்

ஆரம்பத்தில் பௌத்த நாடாக இருந்த மாலைதீவு, பின்னர் எவ்வாறு இஸ்லாத்தைத் தழுவியது என்பதை, வரலாற்றுத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

மொரோக்கோவைச் சேர்ந்த அபுபரகாத் யூஸுப் அல்பர்பரி என்ற அறிஞரின் மத்தியஸ்தத்தில் கி.பி 1153 இல் மாலைதீவு மன்னரும் மக்களும் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அப்போது ஸ்ரீ த்ரிபுவன அதித்யா என்ற மன்னர் மாலைதீவை ஆட்சி செய்து வந்துள்ளார்.



ஸ்ரீ த்ரிபுவன அதித்யா மன்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதை சித்தரிக்கும் பிரபலமான சித்திரம்

ரத்னமாரி' என்ற கடல் இராட்சசனொருவனுக்கு மாதாந்தம் ஒரு கன்னிப் பெண்ணை பலி கொடுக்கும் ஒரு வழமை அங்கு இருந்து வந்துள்ளது. சீட்டிழுப்பு மூலம் அந்தக் கன்னிப் பெண் தெரிவு செய்யப்படுவாள். அவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் பெண் கடலோரத்தில் உள்ள ஒரு விகாரையில்

மாலை நேரம் தங்க வைக்கப்படுவாள். இவ்வாறு தங்க வைக்கப்பட்ட பெண்ணைப் பார்வையிட மறுநாள் வருவோருக்கு, பாலியல் துவ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்ட பெண்ணின் உடலே காணக் கிடைக்கும். அபு பரகாத் யூஸுப் அல்பர்பரி அவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டின் கன்னிப் பெண்ணும் இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டபோது, அவர் அப்பெண்ணை காப்பாற்றுவதற்கு தீர்மானித்தார். குறித்த நாள் பெண் போல் ஆடையணிந்து விகாரை அருகே நின்றார். மாலை முதல் மெல்லிய குரலில் அல்குர்ஆனை ஓதியவாறு, நடக்கப் போகும் விடயம் குறித்து அலட்டிக் கொள்ளாமல், மிகவும் நிதானமாக இருந்துள்ளார். காலை நேரம் அங்கு வந்த மக்கள், அப்போதும் அல்குர்ஆனை ஓதிக் கொண்டிருந்த அறிஞர் அல்பர்பரியையே கண்டு கொண்டனர். இந்த ஆச்சரியமான நிகழ்வின் பின்னர், இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த, குரூரமான மனித பலி பூஜையை மன்னர் ரத்துச் செய்தார். அதேபோல், இதன் மூலம் தெளிந்த மன்னர், இஸ்லாத்தைக் கற்று இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். பின்னர், மன்னரைப் பின்பற்றி மன்னர் குடும்பத்து அனைவரும் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதோடு, மன்னரைப் பின்பற்றி நாட்டு மக்களும் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். நாடுகாண் பயணியான இப்பனு பதாதாவும் இந்த வரலாற்றுச் சம்பவம் குறித்த தகவல்களைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

<http://ambebblog.wordpress.com/2010/01/26/conversion-of-the-maldives-to-islam/>

<http://www.vermillionmaldives.com/maldives-history.htm>

இஸ்லாத்துக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டுக்களை முன்வைப்போர் சொல்வது போன்று, இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்கு இராணுவ முன்னெடுப்போர், வாளின் பலத்தைப் பிரயோகித்தல் போன்ற இஸ்லாத்துக்கு முரணான வழிமுறைகளோ பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெளிவாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் பௌத்த மதத்தின் பரவலம்

'அசோக வழமை'க்கு ஏற்ப காலிங்க யுத்த வெற்றியில் கிடைத்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் பௌத்த மதத்தைத் தழுவிய, தர்ம அசோக

மன்னர், பௌத்த மதத்தைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக பௌத்த மதத் தூதர்களை பல வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவ்வாறு தூதுவர்கள் அனுப்பப்பட்ட நாடுகளுள் இலங்கையும் ஒரு நாடாகும்.



மஹிந்த தேரரும் அவரது தர்ம தூதுக் குழுவும் வந்திறங்கிய மஹிந்தலை மலை

இலங்கைக்கு வருகை தந்த பௌத்த மதத் தூதுக் குழுவில் 7 பேர் உள்ளடங்கியிருந்ததோடு, தர்ம அசோக மன்னரின் மகனொருவரான மஹிந்த தேரர் அதற்குத் தலைமை தாங்கினார். இந்தத் தூதுவர்கள் தேவனம்பியதிஸ்ஸ மன்னரின் காலப் பகுதியிலேயே இலங்கைக்கு வந்தனர். 'மஹிந்தரின் வருகை' என்று நாம் பேசுவது இந்த பௌத்த தர்ம தூதுக் குழுவின் வருகையை ஆகும்.

மஹிந்த தேரரின் வருகைக்கு முன்னர், பிராமண மதம், மரங்களை வழிபடுதல், ஜைன மதம், லிங்க பூஜை போன்றன இலங்கையில் இருந்துள்ளதாக வரலாற்றுத் தகவல்களிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. மஹிந்தரின் வருகையின் பின்னர் பௌத்த மதம் அரச மதமாகவும், நாட்டு மக்களின் மதமாகவும் பரிணமித்தது தெளிவானதாகும்.

மஹிந்த தேரரின் வருகையின் நோக்கங்கள் என்ன என்பதனை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மஹிந்தலையில் இரண்டாம் பேதிஸ் மன்னரை சந்தித்த மஹிந்த தேரர், தனது பயணத்தின் நோக்கத்தை இவ்வாறு தெளிவுபடுத்துகிறார்.

சமணாமயங் மஹாராஜா - தம்மராஜஸ்ஸ சாவகா

தமேவ அனுக்ம்பய - ஜம்புதீபா இடாகனா

(மன்னரே, நாம் தர்ம ராஜா (புத்தர்) அவர்களைப் பின்பற்றுவோர். உங்களுக்காக அனுதாபம் கொண்டு தம்பதிவயிலிருந்து இங்கு வந்திருக்கின்றோம்.) இது ஓர் எளிய மொழிபெயர்ப்பாகும்.

மஹிந்த தேரர் சொல்வதற்கேற்ப, அவர் தர்ம அசோக மன்னரின் பிரதிநிதியாக அன்று, தர்ம ராஜாவை (புத்தரை)ப் பின்பற்றும் ஒருவராகவே இங்கு வந்துள்ளார். இராஜதந்திரப் பணிக்காக அன்று, இலங்கை மன்னர் உட்பட மக்களுக்கு தர்மத்தைப் பிரசாரம் செய்வதற்காகவே அவர்கள் வருகை தந்துள்ளனர். தேவனம்பியதிஸ்ஸ மன்னர் மஹிந்த தேரரின் தர்ம உபன்னியாசங்களை ஏற்றுக் கொண்டு பௌத்த மதத்தைத் தழுவினதாக வரலாறு எமக்குச் சொல்கின்றது. தேவனம்பியதிஸ்ஸ மன்னர் பௌத்த மதத்தைத் தழுவித் கொண்டதும், நாட்டு மக்களும் அதனைப் பின்பற்றி பௌத்தர்களாக மாறினர்.

மாலைதீவு இஸ்லாத்தைத் தழுவியதற்கும் இலங்கைத்தீவு பௌத்த மதத்தைத் தழுவியதற்கும் இடையில் சம்பந்தப்படும் காரணங்கள்

வித்தியாசப்படுகின்ற போதும், இரண்டு சம்பவங்களிலுமுள்ள உட்கருத்தை அவதானிக்கும்போது, எந்த மாதிரியான வித்தியாசம் தெரிகின்றது என்று கேட்க நாம் விரும்புகின்றோம். இந்த இரண்டு நாடுகளினதும் மதப் பரிவர்த்தனையில், அதாவது இரு நாட்டு மன்னர்களும் மதத்தைத் தழுவுவதில் ஓர் ஒற்றுமை இருக்கின்றபோதும், மாலைத்வின் மதமாற்றம் பிழையாகவும், இலங்கையின் மதமாற்றம் சரியானதாகவும் நோக்கப்படுவது எந்தளவு நியாயமானது, நேர்மையானது? என்று கேட்க விரும்புகின்றோம்.

ஆட்சியாளர்களின் மதத்தை நாட்டு மக்களும் பின்பற்றும் நிலை முன்பு இருந்தபோதும், அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பம் தற்போது இல்லை. நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே முடிந்துபோன ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லி, இஸ்லாத்தை மாத்திரம் குற்றம் சுமத்துவது எந்தளவு தூரம் நியாயமானது? இல்லாத ஒரு பீதியை இந்த நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது பொருத்தமற்ற ஒரு செயலாகும் என நாம் கருதுகின்றோம். வெறுமனே குறுகிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக, உணர்வுகளை தூண்டக்கூடிய தகவல்களை மக்களிடம் தவறாகக் கொண்டு செல்லும் ஒரு நடவடிக்கையாகவே இதனை நாம் நோக்குகின்றோம். இதனால் சமூகத்தை பெருமளவு பீதியுறச் செய்யும் ஒரு நிலை மேலெழும்பியுள்ளது.

அரசு விஸ்தரிப்பு மற்றும் குடியேற்றம் மூலம் மதம் பரவலடைதல்

நாடுகளைக் கைப்பற்றும் போக்கும் முன்பு நிலவி வந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் நம் நாட்டைக் கைப்பற்ற வந்த வெளிநாட்டவர்கள் ஆவர். அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களது மதப் பரவலாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. வரலாற்றில் நிகழ்ந்த இவ்வாறான நிகழ்வுகள், சமகாலத்தில் நிகழ்வற்கான சாத்தியம் மிகவும் அரிதானது என்பது எம் அனைவருக்கும் தெரியும்.

கீழே மேற்கோள் காட்டப்படும் பகுதியில் அரசு விஸ்தரிப்பு மூலமும் குடியேற்றம் மூலமும் மதம் பரவலடைவது குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

'யுத்தம் எவ்வளவுதான் குரூரமாக இருந்தபோதும், அதனால் சில நல்ல விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன. மன்னர்கள் நாடுகளை ஆக்கிரமித்ததன் பின்னர், அவற்றில் கலாசாரம் மற்றும் சிந்தனைகளுக்கு இடையில் ஏற்படுகின்ற கலப்பு தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

நாடுகளுக்கு இடையிலான பௌத்தர்களின் குடியேற்றம் பௌத்த மதத்தின் சர்வதேச பரவலாக்கத்துக்கு மிக முக்கியமான இன்னுமொரு காரணியாகும். அரசியல் கிளர்ச்சிகளும் யுத்த சூழ்நிலைகளும் காரணமாக, மக்கள் அவ்வந்த நாடுகளை விட்டுவிட்டு வேறு நாடுகளுக்கு குடியேறும்போது கலாசார மற்றும் மத நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துச் செல்வர். இந்த வகையில் 1949 இல் நிகழ்ந்த சீனாவின் உள்நாட்டு கிளர்ச்சிக் குழப்பங்கள், 1959 இல் நிகழ்ந்த திபெத் நாட்டு யுத்த சூழ்நிலை, 1970 களில் வியட்நாம், காம்போடியா, லாவோஸ் போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு அரசியல் மற்றும் யுத்த பதட்ட நிலைமை என்பவற்றின் காரணமாக, பெருமளவு பௌத்தர்கள் தமது

பிறந்தகத்தை விட்டுவிட்டு, ஐரோப்பிய நாடுகளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. இவ்வாறு சென்றவர்கள் மத்தியில் பௌத்த பிக்குகளும் இருந்ததனால், குடியேறிய பிரதேசங்களில் பௌத்த மத வழிபாட்டிடங்களும் நிறுவப்பட்டன. தலாய் லாமா அவர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியதனால், சமகால இந்தியாவில் பல பிரதேசங்களிலும் திபெத்திய பௌத்த மதம் பரவியிருப்பதனை நன்கு அவதானிக்கலாம். நேபாளத்தின் கத்மண்டு நகரை அண்டியுள்ள மலைகளில், குறு நிறத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள லாமா விகாரைகள், நேபாளத்தில் திபெத்திய பௌத்த மதத்தின் செல்வாக்கைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.'

(கலாநிதி மதவச்சியே தம்மஜோதி தேரர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், பாலி மற்றும் பௌத்த கற்கை பிரிவு, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

http://dahamvila11.blogspot.com/p/blog-page_7.html

ஆப்கானிஸ்தான்

நபிகளாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அறபு நாட்டை ஆட்சி செய்த ஆட்சியாளர்கள், உலகின் ஏனைய ஆட்சியாளர்கள் தமது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தியது போன்று, தமது ஆட்சியையும் விரிவுபடுத்துவதற்காக பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளனர். இவ்வாறு ஆப்கானிஸ்தானை அண்டிய பகுதிகளுக்கும் இவர்கள் வந்துள்ளனர். இவர்கள் இந்த நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்திய இஸ்லாமிய ஆட்சி முறையின் சிறந்த அடையாளங்களைக் கவனித்த மக்கள், தமது விருப்பத்தின் பேரில் தாமாகவே இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். இருப்பினும், முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள் அந்த நாட்டு மக்களை பலவந்தமாக இஸ்லாத்துக்கு மதமாற்றம் செய்தனர் என்பதற்கு உண்மையான வரலாற்று ஆதாரங்கள் நாம் அறிந்த வகையில் இல்லை. ஏனெனில், அவ்வாறு செய்வதற்கு இஸ்லாமிய போதனைகளில் எந்தவோர் அனுமதியும் இல்லை. ஆப்கானிஸ்தானை ஆட்சி செய்த முஸ்லிம்கள், அந்த நாட்டு மக்களுக்கு தமது மதத்தை சுதந்திரமாகப் பின்பற்றுவதற்கு, முழுமையான சுதந்திரத்தை வழங்கியிருந்ததாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.



தற்போது உலக மரபுரிமையாக உள்ள ஆப்கானிஸ்தானின் மெஸ் அயனக் தூபி

'கி.பி 680 இல், சீன யாத்திரிகரான யீஜின்ங் (Yijing) சொல்வதற்கேற்ப, ஆப்கானிஸ்தானில் பிரதான பௌத்த விகாரையான நவ விகாரை, முஸ்லிம் ஆட்சியின் கீழ் பௌத்த மதத்தின் முக்கிய மத்திய நிலையமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

'அல்கிர்மானி எனும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர், நவ விகாரை குறித்து 08 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் எழுதிய தகவல்களை, அல்ஹுத்தானி எனும்

எழுத்தாளர், தனது 'கிதாப் அல்புல்தான்' எனும் நூலில் இணைத்துள்ளார். இஸ்லாமியர்களின் பிரதான மதஸ்தலமாகிய மக்காவிலுள்ள கஃபா என்ற புராதன மஸ்ஜிதுக்கு சமமாக நவ விகாரை வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தாக அந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.'

<http://berzinarchives.com/>

இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கீழ் ஆப்கானிஸ்தான் மக்களின் மத சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தமைக்கான பல ஆதாரங்களை முன்வைக்கலாம். அந்த நாட்டு மக்கள் தாமாகவே இஸ்லாத்தைத் தழுவினரே தவிர, இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி பலவந்தமாக நிர்ப்பந்திக்கப்படவில்லை என்பதாக இத்தகவல்கள் சாட்சியமளிக்கின்றன.

இது குறித்து, இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த சில நாடுகள் பற்றிய தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

ஸ்பெயின்

முஸ்லிம்கள் ஸ்பெயினை 800 வருடங்கள் ஆட்சி செய்தனர். இந்த நீண்ட காலத்தினுள் வாளைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், ஸ்பெயின் நாட்டவர் அனைவரும் இஸ்லாமியர்களாகியிருக்க வேண்டும். பிற்பட்ட காலத்தில் சிலுவை வீரர்கள் ஸ்பெயினிலிருந்து முஸ்லிம்களை முழுமையாகத் துரத்தினர். இது முஸ்லிம் ஆட்சியாளர் வாளைப் பயன்படுத்தி, இஸ்லாத்தின் பக்கம் மக்களை எடுக்கவில்லை என்பதற்கான தெளிவான வரலாற்று ஆதாரம் இல்லையா?



தற்போது உலக மரபுரிமையாக உள்ள ஸ்பெயின் நாட்டின் குர்துபா முஸ்லிம் வழிபாட்டிடம்

இந்தியா

முஸ்லிம்கள் இந்தியாவை 1000 வருடங்கள் அளவு ஆட்சி செய்தனர். இன்றும் இந்திய சனத்தொகையில் 80 வீதமானோர் முஸ்லிம் அல்லாதோர் என்பது, இஸ்லாமிய பிரசாரத்தில் வாள் ஒரு ஆயுதம் அல்ல என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லையா? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.



இந்தியாவில் அசோக மன்னரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட முஸ்லிம்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் பாதுகாப்பாக இருந்த டுனஸ்ஸோ உலக மரபுரிமையான சாஞ்சி நூயி

அறபுக் கிறிஸ்தவர்கள்

இஸ்லாம் தோன்றிய அறபு தேசத்தில் உள்ள அறபிகள் மத்தியில், ஆரம்பம் முதல் இன்று வரை 14 மில்லியன் அளவு கிப்திய கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்கின்றனர். அன்றும் இன்றும் இஸ்லாத்தின் பிரசார ஆயுதமாக வாள் இருந்திருந்தால், அறபு கிப்திய கிறிஸ்தவர்கள் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரை இஸ்லாமிய தேசத்தில் பாதுகாப்பாக எவ்வாறு வாழ முடியும்? சர்வதேச ஊடகங்கள் இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமான தகவல்களையே எமக்கு எப்போதும் வழங்குகின்றன. இதற்கான பிரதான காரணம், மேற்கத்தேய ஊடகங்கள் முழுமையாக இஸ்லாத்துக்கு விரோதமான யூதர்களிடம் இருப்பதாகும். எனவே, மேற்கத்தேய ஊடகங்கள் எப்போதும் இஸ்லாத்துக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தையே முன்னிறுத்துகின்றன.



கி.பி 690 முதல் இன்று வரை எகிப்தின் கெம்ரோ நகரில் பாதுகாப்பாக உள்ள கிப்திய (Hanging Church) கிறிஸ்தவ தேவாலயம்

சதாம் ஹுஸைன் ஈராக்கின் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது, ஈராக்கின் உபஜனாதிபதியாகவும், வெளியுறவு அமைச்சராகவும் தாரிக் அஸீஸ் என்ற கிறிஸ்தவரே செயற்பட்டார். பலஸ்தீன மந்திரி சபையின் கல்வி அமைச்சர் பதவியை ஹனான் அவ்ராவி என்ற பெண்மணியே வகிக்கிறார். இவர் ஓர் அறபுக் கிறிஸ்தவர். எகிப்து கபினட் சபை அமைச்சர் ஒருவராக இருந்து பின்னர், ஐ.நா செயலாளராகப் பதவி வகித்த புட்ரோஸ் புட்ரோஸ் காலி ஓர் அறபுக் கிறிஸ்தவராவார்.

முஸ்லிம் ஆட்சியின் கீழ் ஏனைய மதங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த முன்னுரிமை குறித்து இன்னும் பல உதாரணங்களை இவ்வாறு முன்வைக்கலாம்.

இஸ்லாமிய போதனைகளின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாது, எழுப்பப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் அடிப்படையற்றவை என இந்த உண்மையான தகவல்களை ஆய்வு செய்யும் எவருக்கும் தெளிவாகும் என நம்புகிறோம். எமக்கிடையிலுள்ள தப்பிப்பிராயங்களைக் களைவோம். அந்நியோன்ய புரிந்துணர்வின் மூலம், ஏனையோரின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மதிப்பளித்து, சுமுகம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் அடிப்படையிலான சமாதானமான இலங்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக ஒற்றுமையாகச் செயற்படுவோம்.

மதங்களைப் பின்பற்றும், பின்பற்றுவதாகச் சொல்லும் அனைவர் மத்தியிலும் தீவிரக் கருத்துடையோரும் கடும்போக்குக் கருத்துடையோரும் உள்ளனர். இப்படியான சிலர் எமது நாட்டிலும் இருப்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததொரு விடயமே. இவ்வாறானவர்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களது பாதகமான செயற்பாடுகளை தோல்வியடையச் செய்வதற்காகச் செயற்படுவது, இலங்கையர்களான எம் அனைவர் மீதும் கடமை என்று நாம் கருதுகின்றோம்.

பிரசார நடவடிக்கைகள் மூலம் மதம் பரவலடைதல்

அனைத்து மதங்களும் பிரசார நடவடிக்கைகள் மூலம் பரவலடைந்தது போலவே, இஸ்லாமும் பிரசார நடவடிக்கைகள் மூலம் பரவலடைந்தமை உண்மையே. எனினும், ஏனைய மதங்களை நிந்தனை செய்வதோ, மதத்தின் பால் பலவந்தப்படுத்துவதோ முற்றாக தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் என கீழ்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

‘(நம்பிக்கையாளர்களே!) அல்லாஹ் அல்லாத எவற்றை அவர்கள் (இறைவன் என) அழைக்கிறார்களோ அவற்றை நீங்கள் திட்டாதிர்கள்.’ (06:108)

‘மார்க்கத்தில் (எவ்வகையான) நிர்ப்பந்தமும் கிடையாது’ (02:256)

‘நல்லுபதேசம் சேவீராக! நீங்கள் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் சேர்பவர்தான். நீங்கள் அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கக்கூடியவர் அல்ல.’ (88:21-22)

எனவே, இஸ்லாமியப் போதனைகள் சிந்தனைச் சுதந்திரத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பளிக்கின்றன என்பதற்கு இவ்வசனங்கள் சான்றாகும்.

இவ்வாறான நடத்தைகளைப் பின்பற்றி பிரசாரப் பணிகளை மேற்கொண்டதனால், இஸ்லாம் ஓரளவு பரவியமை உண்மையே.

எமது அரசியலமைப்பு மூலமும் மதமொன்றைப் பின்பற்றுவதற்கும் பிரசாரம் செய்வதற்குமான சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலங்கை சனநாயக சோசலிஸக் குடியரசு யாப்பில் 3ஆம் அத்தியாயத்தில் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பகுதியில் 10 மற்றும் 14 (01) பகுதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3-10. ஒவ்வொருவரும் தான் விரும்பும் மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை உடையவராயிருப்பதற்கான அல்லது மேற்கொள்வதற்கான சுதந்திரமுட்பட, சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச் சாட்சியை பின்பற்றும் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம் என்பவற்றிற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.

3-14. ஒவ்வொரு பிரஜையும் பின் வருவனவற்றிற்கு உரித்துடையவராவார் (உ) தனியாக அல்லது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து, பகிரங்கமாகவேனும் அந்தரங்கமாகவேனும் தனது மதத்தையோ அல்லது நம்பிக்கையையோ வழிபாட்டிலும், அனுசரிப்பிலும், சாதனையிலும், போதனையிலும் வெளிக்காட்டுவதற்கான சுதந்திரம். (ஊ) தனியாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து தனது சொந்தக் கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும், அத்துடன் தனது சொந்த மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆன சுதந்திரம்.

இஸ்லாம் வாளால் பரப்பப்பட்டது என்ற அடிப்படையற்ற குற்றச்சாட்டு குறித்து, சர்வதேச புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியரான டி லாஸி ஒ’லிஅர் என்பவர் எழுதிய 'Islam at the cross road by Lacy O’Lear' என்ற நூலில் பின்வரும் பகுதியை மேற்கோள் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

'History makes it clear however, that the legend of fanatical Muslims sweeping through the world and forcing Islam at the point of the sword upon conquered races is one of the most fantastically absurd myth that historians have ever repeated.'

மொழிபெயர்ப்பு: “பக்தி மிகைத்த முஸ்லிம்கள், உலகம் முழுவதும் தமது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் மக்களுக்கு, வாளைக் கொண்டு பயமுட்டி, இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு பலவந்தப்படுத்தியதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் சொல்லும் கதை, ஒரு பொய் என்று வரலாறு தெளிவுபடுத்துகின்றது.”

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல், பௌத்த மதத்தின் பரவலாக்கத்துக்கும் பிரசார நடவடிக்கைகள் துணை புரிந்திருப்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

'மஹாவக்கபாலியின்' அறிவிப்புக்கு ஏற்ப, பௌத்த மதத்தை முதலில் புரிந்து கொண்டவர் பஞ்ச வக்கிய பிக்கு ஆவார். பின்னர் மக்களின் உள்ளத்தை அமைதியூட்டுவதற்காக முதலாவது தர்ம தூதுக் குழு கிராமங்கள் மற்றும் ஊர்களில் பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதன் மூலம், பௌத்த மதத்தைப் பரப்பும் முதல் எட்டு எடுத்து வைக்கப்பட்டது. பின்னர் புத்தரும் உருவெல பிரதேசத்துகுச் சென்று உருவெல காஷ்யப, கயா காஷ்யப, நதீ காஷ்யப என்ற மூன்று ஜடிலயர்கள் உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கானவர்களை பிக்குகளாக்கி, தர்மத்தை பிரசாரம் செய்வதற்காக வழியனுப்பினார். ஆரம்ப கால தர்ம தூதுக் குழுக்களின் தைரியம், திறமை என்பன காரணமாக பொது மக்கள் பலர் இந்த மதத்தைத் தழுவினர். மன்னர்கள் மாத்திரமல்லாது, விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய சாதாரண மக்களும் பெருமளவு இந்த புதிய சிந்தனையையும் கொள்கையையும் பின்பற்றுவோர் ஆயினர். பொது மக்கள் பலரும் பௌத்தர்களாக மாறியதை பௌத்த வரலாற்றில் முக்கியமான விடயமாகச் சொல்லலாம்.

கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் எழுதப்பட்ட கிரந்தங்களில் புத்தர் இலங்கைக்கு வருகை தந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது குறித்த தகவல்களை ஆரம்ப கால பாலி மொழியிலான திரிபிடக கிரந்தங்களில் காண முடியாதுள்ளது. எனவே, பாரதத்தின் மத்திய பகுதிக்கு மாத்திரம் மட்டுப்பட்டிருந்த பௌத்த மதத்தை, சர்வதேசத்துக்கு வழங்கியது தர்ம அசோக மன்னராவார். கி.மு 3வது நூற்றாண்டில் முன்றாவது 'சங்காயனா' வுக்குப் பின்னர், மொக்கல்லிபுத்த திஸ்ஸ தேரரின் ஆலோசனையில் நடைபெற்ற இந்த மாபெரும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க பௌத்த மதச் செயற்பாட்டை, பௌத்த மதத்தை சர்வதேசமயப்படுத்தும் முதல் எட்டு என்று சொல்லலாம். பாரதத்துக்கு உள்ளும், அதற்கு வெளியேயுள்ள 09 பிராந்தியங்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கும் தர்ம தூதுக் குழுக்களை அனுப்பியதன் மூலம், இன்றம்கூட இலங்கை, தாய்லாந்து, மியன்மார், லாவோஸ், காம்போடியா போன்ற நாடுகள் தேரவாத பௌத்த மதத்தின் நிலையங்களாக செயற்படும் நிலை பாராட்டத்தக்கதாகும். பௌத்த மதம் மற்றும் சர்வதேச தொடர்புகள் குறித்து

ஆராய்ந்து பார்க்கையில் தெளிவாகும் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம் யாதெனில், கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அல்லது கி.பி. முதல் பகுதியில் பௌத்த மதம் மத்திய ஆசியா ஊடாக சீனா, கொரியா, மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளில் பரவியமையாகும்.

(கலாநிதி மதவச்சியே தம்மஜோதி தேரர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், பாலி மற்றும் பௌத்த கற்கை பிரிவு, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

http://dahamvila11.blogspot.com/p/blog-page_7.html

சீந்த நடத்தைகள் மூலம் மதம் பரவுதல்

மதப் பரவலாக்கம் நடைபெற்ற வழிமுறைகளில், பிரசார நடவடிக்கைதான் பிரபலமானதாகும். இஸ்லாமிய பரவலாக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திய முக்கிய வழிமுறையொன்று குறித்த தகவல்களை முன்வைப்பதனை எமது கடமையாகக் கருதுகின்றோம். இது குறித்த வரலாற்றுத் தகவல்கள் சிலவற்றை கீழே தருகின்றோம்.

நபி முஹம்மத் அவர்களுக்கு தனது பிறந்தகமான மக்கா நகரில், இஸ்லாமிய எதிர்ப்பாளர்களின் எல்லையற்ற இடைஞ்சல்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது. இந்த அனைத்து இடைஞ்சல்கள் மூலமும் இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றத்தை தடுக்க முடியாது போனபோது, அவர்களை கொலை செய்வதற்குத் திட்டமிட்டனர். இந்த நிலை காரணமாக நபி முஹம்மத் அவர்களுக்கு மக்கா நகரை விட்டுவிட்டு மதீனாவுக்குச் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது.

மதீனா நகரிலும், ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டு பின்னர் இஸ்லாத்துக்கு எதிரான சதி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்களிடமிருந்து பெருமளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. இதனை அந்நகரத்திலிருந்த அனைவரும் அறிந்திருந்தனர். அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை என்பவன் இந்தப் போலி முஸ்லிம் சதிகாரர்களில் மிகவும் மோசமானவனாக இருந்தான். இந்தளவு மோசனமானவனாக இருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை மரணித்ததன் பின்னர், முஹம்மத் நபிகளார் காட்டிய மனிதத்துவத்தின் மிகச் சிறந்த நடத்தைகளை அவதானித்த கஸ்ரஜ் கோத்திரத்தினரில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். இஸ்லாமியர்களின் இந்த சிறந்த நன்னடத்தை இஸ்லாமிய பரவலாக்கத்தில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது.

மொங்கோலிய மன்னனாக இருந்த செங்கிஸ்கான், தனது ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தை வழிநடத்தி, ஆசியாவின் பல நாடுகளை தனது சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தான். முஸ்லிம் நாடுகள் சிலவும் இவனது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டன. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் செங்கிஸ்கான் தொடங்கி வைத்த மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தை, அவனது பரம்பரையும் இன்னும் சில நாடுகளை ஆக்கிரமித்ததன் மூலம் விருத்தி செய்து கொண்டது. இந்த சாம்ராஜ்யத்தினுள் வசித்த மக்கள் அவர்களின் கடுமையான குரூர செயற்பாடுகளுக்கும் வேதனைகளுக்கும் உட்பட்டனர். இந்த ஆக்கிரமிப்புக் காரணமாக இஸ்லாமிய நாடுகள் சிலவும் மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டன.

மொங்கோலிய ஆட்சியாளர்கள் அளவுகடந்த அநியாயங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவர்களுக்கு புதியதோர் அனுபவம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு வேதனை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, முஸ்லிம்கள் நடந்து கொண்ட விதம், மொங்கோலியர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. சிறை அதிகாரிகள் கொடுத்த அனைத்துத் தண்டனைகளையும் சகித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடமைகளை முஸ்லிம் கைதிகள் செவ்வனே நிறைவேற்றினர். இவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் சிறைக் கைதிகள் இரவு முழுவதும் தொழுகையில் ஈடுபட்டனர். முஸ்லிம்களோடு யுத்தம் செய்தபோது, யுத்தத்தின் கடுமையைக் கருத்திற் கொள்ளாது அவர்கள், தொழுகையை மேற்கொண்டதனையும் மொங்கோலியர்கள் அவதானித்திருந்தனர். முஸ்லிம்களின் இந்த பக்தியுடைய செயற்பாடும், பண்பாடான நடத்தைகளும் மொங்கோலியர்களிடத்தில் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தின. இதற்கிடையில் சில முக்கியமான நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன. இவை அனைத்தையும் கொடூரமான மொங்கோலியர்களுக்குக் நம்ப முடியாதிருந்தது. அவற்றில் சில நிகழ்வுகளைப் பார்ப்போம்.

ஒரு மொங்கோலிய சிறைச்சாலையிலிருந்த அதிகாரி, தனக்கு கீழால் இருந்த சிறைக் கைதிகளை மிகவும் கொடூரமாகத் தாக்கி வந்தார். கைதிகளை சங்கிலியால் கட்டிப் போட்டு, உணவு உட்கொள்ளும்போது மாத்திரம் அவிழ்த்து விடும் வழமையே இருந்தது. பகல் உணவு உட்கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தில் சிறை அதிகாரியின் குழந்தை, கிணற்றில் விழுந்து விட்டது. அந்த இடத்தில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம் சிறைக் கைதியொருவர், தனது ஒரு கையில் சங்கிலி கட்டப்பட்டிருந்த நிலையிலேயே, கிணற்றினுள் பாய்ந்து, குழந்தையைக் காப்பாற்ற முன்வந்துள்ளார். தான், மட்டற்ற வகையில் தண்டனை கொடுத்த ஒரு சிறைக் கைதி, தனது உயிரைப் பணயமாக வைத்து, தனது குழந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற முன்வந்ததைப் பார்த்த சிறைச் சாலை அதிகாரிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்த நிகழ்வால் தெளிந்த சிறைச் சாலை அதிகாரி இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்.

இன்னுமொரு தடவை, பிரோஸ் எனும் ஒரு இஸ்லாமிய அறிஞர் மொங்கோலிய சிறையொன்றில் கைதியாக இருந்தார். சிறைச் சாலையில் இருந்த ஏனைய பல சிறைக் கைதிகளை நல்வழிப்படுத்துவதற்காக இந்த அறிஞர் செயற்பட்டார். இது குறித்து சிறைச் சாலை அதிகாரிகள் அறிந்திருந்தனர். இதற்கிடையில், இவருக்கு மொங்கோலிய மன்னன் மரண தண்டனை விதித்திருந்தான். இருப்பினும், இந்த இஸ்லாமிய அறிஞர் தனக்கு ஒரு இரவு மாத்திரம் விடுதலை தரும்படி சிறைச் சாலை அதிகாரிகளிடம் கேட்டார்.

'எனக்கு ஓர் இரவு மாத்திரம் வெளியே சென்று வருவதற்கு விடுதலை தாருங்கள். ஒரு அநாதைக் குழந்தையின் பணத்தை ஒப்படைக்க வேண்டியுள்ளது. அதனை ஒப்படைத்ததும் காலையில் நான் தவறாது வந்து விடுவேன்' என்று அவர் கூறினார். சிறைச் சாலை அதிகாரி அவரை விடுதலை செய்து அனுப்பினார். இந்த இஸ்லாமிய அறிஞர் மறுநாள் காலையிலேயே, வாக்களித்தது போன்று திரும்பி வந்து விட்டார். 'உங்களுக்கு இன்று மரண

தண்டணை நிறைவேற்றப்பட உள்ளதை அறிந்துமா திரும்பி வந்தீர்கள்?' என்று சிறைச் சாலை அதிகாரி கேட்டார். இதற்கு, 'எமது முஹம்மத் நபிகளார் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றுமாறு எங்களுக்கு கற்றுத் தந்துள்ளார். நான் திரும்பி வருவதாக உங்களிடம் வாக்குறுதி அளித்ததனால் திரும்பி வந்தேன்.' என்று அவர் பதிலளித்தார். அவரின் நேர்மையையும் மதப் பற்றையும் அவதானித்த சிறைச் சாலை அதிகாரி அவரை விடுதலை செய்து, தானும் இரகசியமாக இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

இவ்வாறு முஸ்லிம்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடிந்த பல மொங்கோலியர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். மிகவும் குருமரான ஹுலாகு கானின் இரு மகன்களான தகுதார் கான் (சுல்தான் அஹமத்) மற்றும் அல்ஜைடோ கான் கி.பி 1281 இல் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். பின்னர் முறையே இருவரும் மன்னர்களாயினர். இந்த மொங்கோலிய மன்னர்களும் இளவரசர்களும் தமது அமைச்சர்களையும்



மொங்கோலிய இளவரர்கள் அல்குர்ஆனைக் கற்பதை சித்தரிக்கும் சித்திரம்

அதிகாரிகளையும் இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு வேண்டியபோது, ஏற்கனவே, அவர்களில் பலர் இரகசியமாக இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தமை தெரிய வந்ததும், அனைவருக்கும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அரசு தரப்பிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்டதன் பின்னர், மொங்கோலிய இராணுவ உறுப்பினர்களும், பொது மக்களும் ஆயிரக் கணக்கில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அன்றைய தினம் மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தின் கொண்டாட்ட நாளாக அமைந்தது. முஸ்லிம் சிறைக் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இஸ்லாமிய நாடுகள் மீது பயங்கர இராணுவங்களை கட்டவிழ்த்து விட்டு, அந்த நாடுகளை தமது காலனியாக மாற்றிய மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தின் அதிகமானோரை இஸ்லாத்தைத் தழுவும் நிலைக்கு கொண்டு வந்தது முஸ்லிம்களின் சிறந்த நன்னடத்தையே அன்றி, வாள் அல்ல என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது என நம்புகின்றோம்.

மொங்கோலியர்கள் பற்றிய மேலேயுள்ள தகவல்களை பின்வரும் உசாத்துணையிலிருந்தே பெற்றோம்.

(Stories of the world – Published by Al-Asr Publication –New Delhi – India)

கி.பி 1259 களின் மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தைக் காட்டும் வரையடம்



மேலே உள்ள வரைபடத்தை கவனமாகப் பார்க்கும்போது, இவ்வாறான பெரிய நிலப் பரப்பில் வியாபித்திருந்த மொங்கோலிய சாம்ராஜ்யத்தின் பெரும்பாலானோர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினது வாளால் அல்ல மேலே சொன்னது போல் இஸ்லாமியர்களின் சிறந்த நன்னடத்தைகள் மூலமாகவே என்பது தெளிவாகின்றது.

மேலே உள்ள அணைத்துத் தகவல்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்கையில், இஸ்லாம் பலப் பிரயோகம் மூலம் பரவவில்லை என்பது நடுநிலைமையாக சிந்திக்கும் எவருக்கும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியுமான ஒரு விடயம் என்று நம்புகின்றோம். எனவே, இலங்கையை இஸ்லாமிய நாடாக மாற்றுவதற்கான எந்தவோர் இரகசிய சதித்திட்டமும் முஸ்லிம்களிடம் இல்லை என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.



போத்துக்கேயருக்கு எதிராகத் தீரண்ட.. காத்தான்குடி சோனகர்களை உள்ளடக்கிய, ஒட்டகப் படையைக் காட்டும் புராதன சித்திரம்

பல நூற்றாண்டு காலமாக நிலவி வரும் சிங்கள – முஸ்லிம் ஒற்றுமையையும் சுமுக நிலையையும் இஸ்லாமலாக்குவதே, அடிப்படையற்ற இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுகளின் நோக்கம் என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

எனவே, நாம் உண்மையைப் புரிந்து கொள்வோம். மேலும் தெளிவை பெற்றுக் கொள்வோம். வெறுப்பு, குரோதம் ஆகியவற்றை இல்லாமலாக்குவோம். சமாதானம் மற்றும் ஒற்றுமையினால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஒரு தாய் நாட்டைக் உருவாக்குவோம். எதிர்கால பரம்பரைக்கு சமாதானமான, செளபாக்கியம் நிறைந்த ஒரு நாட்டை கட்டியெழுப்பத் தேவையான, அத்திவாரத்தை உருவாக்க இன்றே உறுதிக்கொள்வோம்.

தமது மத மற்றும் இன தனித்துவங்களைப் பேணிக் கொண்டு, ஏனையோரினதும் மத மற்றும் இன தனித்துவங்களை மதித்து செயற்படுகின்ற சிறந்த முன்னுதாரண நாடாக எமது தாய்நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவோம்.

இடைக்கிடையே எமக்கிடையில் எழுகின்ற சந்தேகங்களையும் கருத்து வேறுபாடுகளையும் ஏனையோர் குறித்து உள்ள தப்பிப்பிராயங்களையும் நிதானமாக, அமைதியாகக் கலந்துரையாடித் தீர்த்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான, பின்னணியை உருவாக்குவோம்.

அந்நியோன்ய புரிந்துணர்வை கட்டியெழுப்புவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக் கப்படுகின்ற இந்த 'சமூகங்களுக்கிடையிலான கலந்துரையாடல்' கட்டுரைத் தொடரின் மூலம், இலங்கையர் அனைவருக்கும் சமூக நிலை, சமாதானம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியன நிறைந்த அழகான சமூக சூழலை உருவாக்குவதையே எதிர்பார்க்கின்றோம். இந்த சிறந்த எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு, தயவு செய்து எம்மோடு கைகோர்த்துக் கொள்ளும்படி பணிவாக வேண்டுகின்றோம்.